

Arrest

nr. 250 198 van 1 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart staatloos te zijn, op 4 juni 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heet u O.A. (...) en bent u van Rom origine en afkomstig uit Göttingen, Duitsland. U bent staatloos. Buiten een kort verblijf samen met uw ouders rond de leeftijd van twaalf of dertien jaar in België en in 2016 in Nederland, waar uw ouders toen telkens een verzoek om internationale bescherming indienden, verbleef u uw ganse leven in Duitsland. Doordat uw moeder op het ogenblik van uw geboorte in Duitsland verbleef onder de valse identiteit van O.H. (...) (O.V. X) met als geboortedatum en -plaats, 3 maart 1981 in Urosevac (Kosovo) en van Kosovaarse nationaliteit, werd u in Duitsland op basis van deze valse identiteit ingeschreven in het bevolkingsregister als O.A. (...). U wordt bijgevolg door de Duitse autoriteiten als zijnde van Kosovaarse afkomst beschouwd. Uw vader heet K.I. (...) (O.V.X) en is een Rom, afkomstig uit Lipjan, Kosovo en in het bezit van de Kosovaarse nationaliteit. U verbleef sinds uw geboorte tot uw recent vertrek naar België steeds en enkel met een

Duldung (gedoogstatuut in afwachting van de eventuele terugkeer naar het land van herkomst) in Duitsland. Nadat u in 2018 in Duitsland meerderjarig was geworden diende u er zelf een verzoek om internationale bescherming in. U vermoedt dat het resultaat hiervan negatief was. In februari of maart 2019 werd uw vader vanuit Duitsland naar Kosovo gerepatrieerd. Sindsdien heeft u geen nieuws van hem. Het was toen ook de bedoeling u en de rest van jullie gezin te repatriëren wat evenwel niet lukte aangezien een minderjarige zus van u op het ogenblik van deze repatriëring ontbrak. U heeft sindsdien geen nieuws meer van uw vader. Twee maanden na deze gebeurtenis verlieten, u, uw moeder en twee van uw broers en een zus Duitsland en kwamen terug naar België. Julie verlieten Duitsland uit vrees van daaruit naar Kosovo te worden gerepatrieerd. Dit hadden ze sinds 2015 overigens ook herhaaldelijk geprobeerd. Jullie kregen hierbij steevast te horen dat jullie onvoldoende geïntegreerd waren in de Duitse samenleving, wat u met klem tegenspreekt. U vernam recent dat uw moeder steeds onder een valse identiteit leefde en niet O.H. (...) maar B.T. (...) of D. (...) heet en niet van Kosovo afkomstig is maar van Kroatië en over de Kroatische nationaliteit beschikt. Op 23 juli 2019 diende u hier in België een verzoek om internationale bescherming in. Uw moeder diende diezelfde dag in België een tweede verzoek om internationale bescherming in. Haar eerste verzoek om internationale bescherming in België dateert van 22 augustus 2011. Zij diende toen samen met uw vader K.I. (...) (O.V. X) dit verzoek om internationale bescherming in. Uw moeder verklaarde in het kader van dit verzoek, net zoals voorheen in Duitsland, O.H. (...) te heten, afkomstig te zijn uit Urosevac, Kosovo, en van Kosovaarse nationaliteit te zijn. In het kader van dit verzoek van uw beide ouders werd op 13 september 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater) genomen. Op basis van de Dublin Verordening werd Duitsland immers verantwoordelijk geacht voor de behandeling van hun verzoek. In het kader van haar huidig verzoek gaf uw moeder toe sinds 1998-1999 zowel in Duitsland, Nederland als België steeds onder deze valse identiteit te hebben verbleven en in werkelijkheid D.B. (...) te heten en geboren te zijn op 27 januari 1979 in Zagreb, Kroatië. Uw moeder verklaarde in het kader van haar huidig verzoek op het Commissariaat-generaal net zoals u zonder nationaliteit te zijn.

Ter staving van uw verzoek legde u uw geboorteakte neer, uitgereikt te Göttingen (Duitsland) op 30 maart 2012. Deze vermeldt als moeder O.H. (...). De naam van de vader is niet ingevuld.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorafgaandelijk te worden opgemerkt dat het CGVS niet betwist dat u van Rom-origine en van onbepaalde nationaliteit bent.

Uw verzoek om internationale bescherming dient dan ook, gelet op uw onbepaalde nationaliteit, te worden beoordeeld ten aanzien van het land van gewoonlijk verblijf.

Gelet op het feit dat u geboren bent in Duitsland en er het merendeel van uw leven verbleef en u er bijgevolg een duurzaam verblijf heeft gekend, dient Duitsland als uw land van gewoonlijk verblijf beschouwd te worden. Aangaande uw Duldungstatus in Duitsland dient te worden opgemerkt dat wie in het bezit is van een Duldung over een geregistreerd en legaal verblijf in Duitsland beschikt. Een Duldung betreft een tijdelijk uitstel van terugkeer naar het land van herkomst. Het betreft evenwel geen verblijfsrecht of verblijfsstatus.

Wat betreft uw vrees voor terugkeer naar Duitsland, gaf u te kennen te vrezen vanuit Duitsland naar Kosovo te worden teruggestuurd (CGVS, p. 4 en 5). Volgens de Duitse autoriteiten bent u immers, op basis van de door uw moeder aangereikte identiteitsgegevens bij uw geboorte, van Kosovaarse afkomst. U baseert zich hierbij op het feit dat uw eerder verzoek om internationale bescherming dat u na uw meerderjarig worden in Duitsland indiende, waarschijnlijk werd afgewezen. Daarnaast werd in februari of maart 2019 uw vader door de Duitse autoriteiten naar Kosovo gerepatrieerd. Het was hierbij tevens de bedoeling van de Duitse autoriteiten om ook de rest van jullie gezin en dus ook u naar Kosovo te repatriëren. Door de afwezigheid toen van één van uw minderjarige zussen op jullie toenmalig verblijfsadres in Duitsland zou dit toen niet doorgedaan zijn (CGVS, p. 3). In casu dient vooreerst opgemerkt te worden dat u naliët tijdens uw huidig verzoek in België van uw eerder verzoek in Duitsland, van uw gedoogstatus daar of van deze poging tot repatriëring door de Duitse autoriteiten enig bewijs ter staving neer te leggen. Verwacht mag worden dat u hiervan documenten kan voorleggen. Dit totale gebrek aan bewijsstukken zet de geloofwaardigheid van uw relaas op de helling. Hoe dan ook, wat betreft de vaststelling dat u als gevolg van het handelen van uw moeder bij uw geboorte in Duitsland over een frauduleuze identiteit beschikt, waardoor de Duitse autoriteiten in de waan zijn dat u op basis

van uw moeder van Kosovaarse afkomst bent en mogelijks in hun ogen over de Kosovaarse nationaliteit beschikt en aldus op basis hiervan overwegen u naar Kosovo terug te sturen (na eerst uw vrees bij terugkeer naar Kosovo te hebben beoordeeld), dient te worden opgemerkt dat deze feiten op zich geen aanleiding geven tot de toekenning van internationale bescherming in België. In dit verband dient tevens te worden opgemerkt dat de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering behoort tot de soevereine bevoegdheid van de nationale staten. Bovendien blijkt nergens uit uw verklaringen dat deze mogelijke (toekomstige) beslissing van de Duitse autoriteiten om u naar Kosovo terug te sturen, beschouwd kan worden als een onrechtvaardige behandeling en/of als een uiting van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Het staat u daarenboven vrij om zich aangaande uw frauduleuze identiteit tot de Duitse autoriteiten te richten en de nodige administratieve stappen te ondernemen om deze fraude gepleegd door uw moeder aan te kaarten en recht te zetten. U haalde immers aan dat u op basis van de valse identiteit gebruikt door uw moeder op het ogenblik van uw geboorte in Duitsland door de Duitse autoriteiten verkeerdelijk als iemand van Kosovaarse afkomst wordt beschouwd (CGVS, p. 3). Het staat u tevens vrij om de nodige administratieve stappen te ondernemen om na te gaan bij de Kroatische en/of Kosovaarse autoriteiten of u, volgens de vigerende nationaliteitswetgeving van beide landen op basis van uw ouders en rekening houdend met uw en hun specifieke persoonlijke situatie aanspraak zou kunnen maken op de Kroatische en/of Kosovaarse nationaliteit. U heeft luidens uw verklaringen afgelegd tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal nog geen inspanningen in deze zin genomen (CGVS, p. 3).

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan ten aanzien van u niet besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde geboorteakte is niet van die aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Deze bevestigt onder meer de naamskeuze door uw moeder bij uw inschrijving in het geboorteregister van Göttingen (Duitsland) en bevestigt tevens de toen opgegeven naam van uw moeder, met name O.H. (...). Hieruit blijkt voorts ook dat de naam van uw vader hierbij niet werd geregistreerd. Geen van deze feiten staat hier evenwel ter discussie. Het doet evenwel geen afbreuk aan bovenstaande appreciatie. Hier kan wel nog aan worden toegevoegd dat luidens de verklaringen van uw moeder afgelegd tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal uw vader zijn kinderen officieel heeft erkend net voor zijn recente repatriëring naar Duitsland (persoonlijk onderhoud CGVS moeder, p. 8). Dit zou uw mogelijkheid om de Kosovaarse nationaliteit te bekomen, kunnen vergemakkelijken.

In hoofde van het tweede verzoek van uw moeder werd door de Commissaris-generaal eveneens besloten tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Haar vrees werd beoordeeld ten aanzien van zowel Kroatië als Duitsland.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in een enig middel op de:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen1, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiele motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Verzoekster geeft een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de inhoud van de materiële motiveringsplicht en aangaande de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming. In dit kader poneert zij op algemene wijze:

“In de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal van de verzoekende partij voordoen zijn deze zeker niet van dien aard om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten.”

Verzoekster betoogt:

“Tevens dient te worden opgemerkt dat verwerende partij niet betwist dat verzoekende partij inderdaad behoort tot de Rom etnie, en dat zij op heden niet over de Kroatische - noch een andere - nationaliteit beschikt.

Verwerende partij stelt dat gezien verzoekende partij het merendeel van haar leven in Duitsland heeft gewoond, haar vrees ten aanzien van Duitsland moet worden beoordeeld:

(...)

Verwerende partij geeft zelf aan dat verzoekende partij noch over een nationaliteit, noch over verblijfsrecht beschikt in Duitsland, (eigen onderlijning)

(...)

Het gaat dan ook niet op om louter te verwijzen naar de Duldung waarover verzoekende partij beschikt, om haar zondermeer terug te sturen naar Duitsland.

Op geen enkel ogenblik werd onderzocht of verzoekende partij wel terug gestuurd kan worden naar Duitsland en in welke omstandigheden zij terecht zal komen.

Zoals verwerende partij zelf aanhaalt, trachtten de Duitse autoriteiten verzoekende partij reeds te repatriëren naar Kosovo, een land waar zij helemaal geen band mee heeft, noch een onderdaan van is.

(...)

Door de moeder van verzoekende partij werd initieel valse informatie verstrekt aan de Duitse autoriteiten, waardoor zij ervan uit gingen dat verzoekende partij over de Kosovaarse nationaliteit beschikt, doch dit klopt hoegenaamd niet!

Er wordt door verwerende partij niet betwist dat noch zij, noch haar moeder over de Kosovaarse nationaliteit beschikken en dat de moeder van verzoekende partij in Kroatië geboren werd, doch evenmin over de Kroatische nationaliteit beschikt.

Er werd op geen enkel ogenblik onderzocht of verzoekende partij niet opnieuw het gevaar loopt te worden gerepatriëerd naar Kosovo eens zij gedwongen wordt terug te keren naar Duitsland.

Zo werd haar vader reeds gerepatriëerd naar Kosovo en heeft verzoekende partij niets meer van hem gehoord:

(...)

Zoals verzoekende partij verklaarde, zijn zij immer gevlucht uit Duitsland omdat men hen wilde repatriëren naar Kosovo: p. 4 CGVS

(...)"

2.2. Verzoekster vraagt op grond van hetgeen voorafgaat in hoofddorde om de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht wordt gesteld dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.3. Verzoekster is de dochter van D.B., alias O.H., wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 249 808.

Ten aanzien van verzoeksters moeder werd bij arrest nr. 250 197 van 1 maart 2021 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geoordeeld als volgt:

"1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom, afkomstig uit Zagreb, Kroatië. U verklaart zonder nationaliteit te zijn.

U diende in België op 22 augustus 2011 een eerste verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde in het kader van dit verzoek O.H. (...) te heten, van Rom-origine te zijn en geboren te zijn op 3 maart 1981 in Urosevac, Kosovo. U voegde eraan toe in het bezit te zijn van de Kosovaarse nationaliteit en vanuit Duitsland naar België te zijn gekomen. U werd toen vergezeld door uw partner, K.I. (...) (O.V. 6.864.008), die verklaarde net zoals u afkomstig te zijn uit Kosovo en over de Kosovaarse nationaliteit te beschikken. Van jullie kinderen die waren meegereisd naar België, verklaarden jullie toen

dat ze allen geboren waren in Göttingen (Duitsland) en net zoals u en uw partner over de Kosovaarse nationaliteit beschikten. U was in het bezit van een Duldung (gedoogstatus Duitsland), afgegeven op 27 januari 2011 te Göttingen en geldig tot 30 september 2011. Deze bevestigde de door u opgegeven identiteit en nationaliteit. In het kader van dit verzoek werd op 13 september 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater) genomen. Op basis van de Dublin Verordening werd Duitsland immers verantwoordelijk geacht voor de behandeling van uw verzoek. U verliet hierop België en keerde terug naar Duitsland. Op 23 juli 2019 diende u in België een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde in het kader van dit verzoek tijdens uw eerste verzoek een valse identiteit te hebben gebruikt en in werkelijkheid D.B. (...) te heten, van Rom-origine te zijn en geboren te zijn op 27 januari 1979 in Zagreb, Kroatië. U verklaarde ditmaal staatloos te zijn. U woonde tot 1991 in Zagreb, Kroatië. U verliet dat jaar Kroatië en vestigde zich hierop met uw ouders in Duitsland, waar u zich toen registreerde als D.B. (...). In 1993 vestigde u zich met uw toenmalige vriend O.H. (...) in Uroševac, Kosovo. Daar registreerde u zich toen onder de valse identiteit van O.H. (...). U bewoont er een Joegoslavische identiteitskaart onder deze valse identiteit. Na vier jaar in Kosovo verbleven te hebben, gingen jullie uit elkaar. U leerde vervolgens in Kosovo uw huidige partner, K.I. (...) kennen. Deze is een Rom afkomstig uit Lipjan, Kosovo. U hield sindsdien de identiteit van O.H. (...) aan. Negen maanden na de geboorte van jullie dochter A.O. (...) in 1998 in Pristina (Kosovo), verlieten jullie Kosovo en keerden terug naar Duitsland. Daar zijn vervolgens al uw andere kinderen geboren. Deze dragen bovendien allen de familienaam O. (...) en dit op basis van uw valse Kosovaarse identiteit. Buiten uw kortstondig verblijf in België in 2011 verbleef u de daaropvolgende jaren, tot 2016, in Duitsland, waar u op basis van uw valse identiteit en afkomst uit Kosovo steeds over een Duldung onder de naam van O.H. (...) beschikte. Deze Duldung werd periodiek vernieuwd. U heeft na 1998 nooit geprobeerd de Duitse autoriteiten over uw ware identiteit in te lichten. U vreesde in dat geval door Duitsland naar Kosovo te worden teruggestuurd. In juni 2016 verlieten jullie Duitsland en begaven zich naar Nederland, waar u andermaal onder de naam en identiteit van O.H. (...) een verzoek om internationale bescherming indiende. Onder de Dublin Verordening werd Duitsland evenwel verantwoordelijk geacht voor de behandeling van uw verzoek. U keerde hierop nog in 2016 terug naar Duitsland waar u onder de naam O.H. (...) een verzoek om internationale bescherming indiende. Dit verzoek werd geweigerd. Op 14 maart 2019 kregen jullie in jullie woning in Duitsland bezoek van de politie. Uw partner werd toen opgepakt en kort daarop naar Pristina, Kosovo, gerepatriëerd. Sindsdien heeft u geen enkel contact meer met hem. U weet derhalve niet waar hij nu verblijft. U bent hierop gedurende vier maanden ondergedoken in Keulen. U vreesde immers ook door de Duitse autoriteiten naar Kosovo gerepatriëerd te zullen worden. Eind juli 2019 verliet u Duitsland samen met enkele van uw kinderen en kwam naar België. U besloot hierop onder uw ware identiteit hier een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Ingegeven door uw vrees om vanuit Duitsland naar Kosovo te worden teruggestuurd en omdat uw familie hier in België verblijft, diende u hier op 23 juli 2019 een nieuw verzoek om internationale bescherming in. Uw meerderjarige dochter, O.A. (...) (O.V. 8.883.643), diende hier op dezelfde dag ook een verzoek om internationale bescherming in. Uw beide ouders, B.N. (...) (O.V. 6.383.925) en S.D. (...) (O.V. 6.544.515), verblijven sinds acht of negen jaar in België. Beiden zijn geboren in Kosovo, maar afkomstig uit Kroatië. Zij kwamen net zoals u vanuit Duitsland naar België. Uw zus B.S. (...) en uw broer M. (...) (B. (...)) S. (...) (O.V. 6.923.135) beschikken ondertussen over de Kroatische nationaliteit. Zij keerden hiervoor in de jaren 1990 terug naar Kroatië. U liet zelf na deze stappen toen te ondernemen. Vandaag is het bijgevolg niet langer voor u mogelijk om de Kroatische nationaliteit te bekomen.

U heeft geen vrees ten aanzien van Kroatië maar kan door het ontbreken van de nodige documenten niet naar Kroatië terugkeren. U bent er niet langer welkom. U leidt dit af uit de stappen in het verleden ondernomen door uw vader om zich in Kroatië opnieuw in te schrijven en de nationaliteit te bekomen. Dit mislukte toen. U bent er ook niet langer ingeschreven in het (bevolkings)register.

Op 1 november 2008 diende uw broer S.S. (...) (O.V. 6.544.540) in België een verzoek om internationale bescherming in. Op 10 november 2009 dienden uw beide ouders B.N. (...) en S.D. (...) (O.V. 6.383.925) in België een verzoek om internationale bescherming in. Op 10 december 2009 diende uw zus S.H. (...) (O.V. 6.544.519) in België een eerste verzoek om internationale bescherming in. In het verzoek van uw broer H. (...) werd op 11 maart 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater) genomen. Op 31 oktober 2011 werd aan uw ouders en uw broer S.S. (...) door het Commissariaat-generaal de hoedanigheid van vluchteling toegekend. Op 22 maart 2012 diende uw broer M.S. (...) tevens in België een verzoek om internationale bescherming in. Hierin werd op 10 april 2012 door het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Op 7 februari 2014 diende uw broer S.H. (...) in België een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 1 april 2014 werd ook aan haar door het

Commissariaat-generaal de vluchtelingenstatus toegekend. Op 25 februari 2020 werd de aan uw broer S.S. (...) toegekende vluchtelingenstatus door het Commissariaat-generaal opgeheven.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: een Duitse geboorteakte van uw dochter O.A. (...), uitgereikt te Göttingen op 30 maart 2012, met vermelding van uw valse naam (O.H. (...)) als moeder; een Duitse geboorteakte van uw zoon O.O. (...), uitgereikt te Göttingen op 24 mei 2007, met vermelding van uw valse naam als moeder; een afschrift uit het geboorteregister en een geboorteakte van uw zoon S.O. (...), beiden uitgereikt op te Göttingen met vermelding van uw valse naam als moeder; de geboorteakte van uw dochter F.O. (...), uitgereikt te Göttingen op 3 maart 2003 met vermelding van uw valse naam als moeder; een volmacht van u aan uw zus B.U. (...) om uw Kroatisch paspoort te gaan afhalen bij de Duitse autoriteiten; uw oud Joegoslavisch paspoort op naam van D.B. (...) (° 27 januari 1979 te Zagrepca, Kroatië), geldig van 20 augustus 1991 tot 20 augustus 1993; een bewijs van teruggave van dit oud Joegoslavisch paspoort door de Duitse autoriteiten in Emsland; uw Kroatische geboorteakte, uitgereikt te Zagreb op 13 mei 1997; een attest van de Kroatische ambassade in België, waarin zij verklaren dat u heden niet over de Kroatische nationaliteit beschikt, uitgereikt te Brussel op 10 januari 2020; een vertaling naar het Duits van een document uitgereikt door het Kroatische ministerie van Binnenlandse Zaken, uitgereikt te Zagreb op 22 augustus 1995, waarin de aanvraag voor het Kroatisch staatsburgerschap van uw vader N.B. (...), wordt afgewezen; een boek dat u schreef in Duitsland en de Belgische verblijfstitel van uw vader B.N.(...).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen in het kader van uw opeenvolgende verzoeken om internationale bescherming volkomen tegenstrijdig zijn. U verklaarde in het kader van uw eerste verzoek immers O.H. (...) te heten, geboren te zijn in Urosevac, Kosovo, op 3 maart 1981 en in het bezit te zijn van de Kosovaarse nationaliteit. U verklaarde tevens in 1999 Kosovo verlaten te hebben en naar Duitsland vertrokken te zijn (terugnameverzoek DVZ eerste verzoek om internationale bescherming, vraag 1 tem 6 en vraag 13). In het kader van dit verzoek legde u ter staving van uw identiteit en nationaliteit een Duldung neer die deze persoonsgegevens bevestigden. In het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming verklaarde u evenwel bij uw eerste verzoek gelogen te hebben over uw identiteit en nationaliteit en in werkelijkheid D.B. (...) te heten, geboren te zijn op 27 januari 1979 in Zagreb en daar tot 1991 gewoond te hebben. Vervolgens week u in 1991 samen met uw ouders uit naar Duitsland waar u tot 1993 verbleef. U gaf tevens in dit verband te kennen zich in 1993 in Kosovo te hebben gevestigd, waar u onder toedoen van uw toenmalige vriend O.H. (...) de valse identiteit van O.H. (...) aannam. Sinds uw terugkeer eind 1998 of begin 1999 naar Duitsland, bleef u deze valse identiteit aanhouden. Als gevolg hiervan dragen al uw kinderen vandaag de familienaam O. (...) (notities persoonlijk onderhoud CGVS 2de verzoek, p. 1 tem 5). Het feit dat u ten tijde van uw eerste verzoek om internationale bescherming in België ten overstaan van de Belgische autoriteiten een valse identiteit en herkomst heeft aangenomen en daarenboven toen een jarenlang verblijf in Duitsland heeft verzwegen, wijst er op dat u deze autoriteiten op intentionele wijze trachtte te misleiden. Bovendien hanteerde u ook in Duitsland en Nederland in het verleden deze valse identiteit. Door bovenstaande vaststellingen is uw algemene geloofwaardigheid dan ook ernstig in het gedrang gebracht.

U verklaarde voorts niet naar Kroatië te kunnen terugkeren omdat u er niet over de nationaliteit beschikt. Als bewijs hiervan legde u een attest neer van de Kroatische ambassade in België, uitgereikt op 10 januari 2020, waarin zij attesteren dat u op heden inderdaad niet over de Kroatische nationaliteit beschikt. U gaf verder te kennen niet over de nodige identiteitsdocumenten te beschikken om zich daar opnieuw te vestigen. U verwijst hierbij naar het feit dat u sinds 1991 vertrokken bent uit Kroatië. U keerde na de oorlog tijdens de jaren 1990 ook niet terug naar Kroatië om een aanvraag tot het bekomen van de Kroatische nationaliteit in te dienen. Uw broer S.B. (...) en uw zus S.B. (...) deden dit toen wel en beschikken hierdoor vandaag wel over de Kroatische nationaliteit (CGVS, p. 2 en 3). U gaf verder te kennen dat uw vader tevens in het verleden tevergeefs probeerde om de Kroatische nationaliteit te verkrijgen (CGVS, p. 3 en 4). Ter staving hiervan legde u een document neer waaruit blijkt dat hem inderdaad in 1995 door het Kroatische ministerie van Binnenlandse Zaken het Kroatisch staatsburgerschap werd geweigerd. Vooreerst dient in dit verband opgemerkt te worden dat de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering behoort tot de soevereine bevoegdheid van de nationale staten. Het feit dat uw vader op 22 augustus 1995 louter op basis van de voorzieningen in de

toenmalige Kroatische nationaliteitswetgeving, in het bijzonder artikel 8 en 26 de Kroatische nationaliteit werd geweigerd behoort tot deze soevereine bevoegdheid. Hieraangaand dient voorts te worden opgemerkt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat, indien u hiertoe de nodige administratieve stappen zou zetten, u volgens de vigerende Kroatische wetgeving (de nationaliteitswet werd in 2004 op bepaalde punten aangepast) actueel aanspraak zou kunnen maken op het Kroatisch staatsburgerschap. Volgens artikel 11 van de nationaliteitswetgeving kan een emigrant die voor 8 oktober 1991 uit Kroatië geëmigreerd is met de bedoeling om permanent in het buitenland te verblijven de Kroatische nationaliteit via naturalisatie verwerven. Voorts blijkt uit deze informatie dat de Kroatische regering in november 2012 The 2013-2020 National Strategy for Roma Inclusion heeft aangenomen waaraan een concreet actieplan werd toegevoegd. Eén van de voornaamste doelstellingen van de National Strategy en het actieplan bestaat erin om binnen het legale kader het statuut, i.e. hetzij het Kroatisch staatsburgerschap, hetzij een permanente verblijfsstatus, te regelen van Roma met een sterke band met de Republiek Kroatië of de voormalige Socialistisch Republiek Kroatië. Met een sterke band wordt onder meer verwezen naar een geboorte op het Kroatische grondgebied. Uit uw verklaringen en uit het door u neergelegd oud Joegoslavisch paspoort en Kroatische geboorteakte, blijkt dat u in Kroatië, meerbepaald in Zagreb geboren bent. Bovendien werd dit Joegoslavisch paspoort uitgereikt op 20 augustus 1991 en vermeldt dit een domicilieadres in Zagreb (Velika Gorica - 10 Lipnja 46). Tevens blijkt uit beide documenten dat u over een Kroatisch JMBGnummer beschikt en aldus bij uw geboorte werd ingeschreven in het geboorteregister in Zagreb. Verder blijkt uit het persoonlijk onderhoud van uw vader op het Commissariaat-generaal in het kader van zijn toenmalig verzoek om internationale bescherming dat jullie als familie in augustus 1991 Kroatië verlieten (persoonlijk onderhoud CGVS B.N.(...), 8 maart 2011, p. 3). Uit niets blijkt dat u anno 2020 geen aanspraak op het Kroatische staatsburgerschap zou kunnen maken, temeer u ook een broer en een zus heeft die over de Kroatische nationaliteit beschikken. U gaf tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal te kennen tijdens uw verblijf in Duitsland of in België zich nooit gericht te hebben tot de Kroatische ambassade met de vraag om de Kroatische nationaliteit te bekomen (CGVS, p. 3). Hoe dan ook, indien u alsnog meent staatloos te zijn, dient u de daartoe in België geëigende procedures aan te wenden.

Gelet op uw band met Kroatië - u bent er geboren en heeft er 12 jaar gewoond - en gelet op uw hierboven geschetste mogelijkheden om het Kroatisch staatsburgerschap aan te vragen, kan uw vrees dan ook ten aanzien van Kroatië worden beoordeeld.

Wat (deze vrees ten aanzien van) Kroatië betreft moet er in eerste instantie gewezen worden op de toetreding van Kroatië op 1 juli 2013 tot de Europese Unie. Van een EU-lid kan aangenomen worden dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat men een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 (artikel 57/6/1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980). In die zin heeft het Grondwettelijk Hof op 26 juni 2008 gesteld dat "gezien alle EU-lidstaten partij zijn bij het EVRM, er van uit gegaan mag worden dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op zijn minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn" (GWH, nr. 95/2008, d.d. 26 juni 2008).

U haalde evenwel aan geen enkele vrees te hebben bij terugkeer naar Kroatië. U gaf aan als het moet te zullen terugkeren naar Kroatië. U verwijst evenwel in dit verband naar het ontbreken van de nodige (identiteits)documenten die uw terugkeer zouden belemmeren (cf supra).

Volledigheidshalve kan hier nog aan worden toegevoegd dat betreffende mogelijke discriminatie van Roma in Kroatië nog gewezen kan worden op de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal die aantoonde dat heel wat Roma in Kroatië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Kroatië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Kroatische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Kroatië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Kroatische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo nam de Kroatische overheid in november 2012 een nationaal actieplan voor de integratie van Roma aan voor de periode 2013-2020, waarbij gefocust wordt op de inclusie van Roma in het sociale leven, rechten en non-discriminatie,

onderwijs, wetenschap en sport, sociaal welzijn, gezondheidszorg en werk, en huisvesting, en investeerde de overheid in meerdere projecten gericht op de inclusie van Roma in het onderwijs, op werkgelegenheid en huisvesting. Kroatië wordt bij dit alles ondersteund door de Europese Unie. Tevens zijn in Kroatië meerdere ngo's actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Kroatische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Kroatië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Kroatische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Uit het geen hieraan voorafgaat, blijkt dat in uw hoofde ten aanzien van Kroatië geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar Kroatië een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van subsidiaire bescherming.

Gelet op het feit dat u van 1991 tot 1993 en van 1999 tot 2019 (met een kort intermezzo in 2016) in Duitsland verbleef, waar u een duurzaam verblijf heeft gekend en waar vijf van uw zes kinderen geboren zijn, dient Duitsland tevens als uw land van gewoonlijk verblijf te worden beschouwd. U verbleef er steeds met een Duldungstatus. Uw verzoek en actuele vrees dienen dan ook ten aanzien van Kroatië en Duitsland te worden beoordeeld.

Aangaande uw Duldungstatus in Duitsland dient vooreerst te worden opgemerkt dat wie in het bezit is van een Duldung over een geregistreerd en legaal verblijf in Duitsland beschikt. Een Duldung betreft een tijdelijk uitstel van terugkeer naar land van herkomst. Het betreft evenwel geen verblijfsrecht of verblijfsstatus.

Wat betreft uw vrees bij terugkeer naar Duitsland, gaf u te kennen te vrezen vanuit Duitsland naar Kosovo te worden teruggestuurd (CGVS, p. 6). Volgens de Duitse autoriteiten heet u immers O.H. (...) en bent u afkomstig uit Kosovo en beschikt u over de Kosovaarse nationaliteit. U baseert zich hierbij op de repatriëring van uw partner K.I. (...). Deze werd op 14 maart 2019 door de Duitse autoriteiten opgepakt en vervolgens naar Pristina, Kosovo, gerepatriëerd (CGVS, p. 5). Het was toen tevens de bedoeling van de Duitse autoriteiten om u en uw kinderen naar Kosovo te repatriëren. Doordat één van uw minderjarige kinderen afwezig was, werd jullie repatriëring toen geannuleerd (CGVS, p. 7). In casu dient vooreerst opgemerkt te worden dat u naliert tijdens uw huidig verzoek in België van uw eerder verzoek in Duitsland, van uw recente gedoogstatus daar of van voornoemde poging tot repatriëring enig bewijs ter staving neer te leggen. Verwacht mag worden dat u hiervan documenten kan voorleggen. Dit totale gebrek aan bewijsstukken zet de geloofwaardigheid van uw relaas op de helling. Hoe dan ook, wat betreft de vaststelling dat, als gevolg van uw frauduleus handelen in het verleden in Duitsland, de Duitse autoriteiten in de waan zijn dat u over de Kosovaarse nationaliteit beschikt en aldus overwegen u naar Kosovo terug te sturen, dient te worden opgemerkt dat deze feiten op zich geen aanleiding geven tot de toekenning van internationale bescherming in België. De toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering behoort bovendien tot de soevereine bevoegdheid van de nationale staten. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van de het subsidiaire beschermingsstatus kan niet worden genomen op grond van een vrees tot repatriëring door Duitsland. Bovendien blijkt nergens uit uw verklaringen dat deze mogelijke (toekomstige) beslissing van de Duitse autoriteiten om u naar Kosovo terug te sturen, beschouwd kan worden als een onrechtvaardige behandeling en/of als een uiting van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Voorst kan hier nog aan worden toegevoegd dat het u geheel vrij staat om zich aangaande uw frauduleuze identiteit in Duitsland tot de Duitse autoriteiten te richten en de nodige administratieve stappen te ondernemen om deze fraude aan te kaarten en recht te zetten.

Voor wat betreft Duitsland kan aldus niet besloten worden tot het bestaan in hoofde van u van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Betreffende het feit dat een groot deel van uw naaste familie in België verblijft (CGVS, p. 9), kan nog worden opgemerkt dat dit persoonlijke motieven zijn die als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van de het subsidiaire beschermingsstatus kan niet worden genomen op grond van familiebanden in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd om uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst/gewoonlijk verblijf te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant. Ik wijs erop dat u dient gebruik te maken van de geëigende procedures die zouden kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw familiale situatie.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan ten aanzien van u niet besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Wat betreft het vluchtelingenstatuut dat toegekend werd aan uw ouders en uw broer H. (...) moet in eerste instantie worden opgemerkt dat zij respectievelijk op 10 november 2009 en 7 februari 2014 hun verzoek om internationale bescherming indienden dat aanleiding gaf tot de erkenning als vluchteling. U uitte zich pas in het kader van uw tweede en huidig verzoek als zijnde een Roma afkomstig uit Kroatië. Bijgevolg wordt uw vrees nu pas voor de eerste keer ten aanzien van Kroatië beoordeeld. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal elk verzoek om internationale bescherming op individuele basis moet onderzoeken en hierbij rekening dient te houden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de feitelijke situatie in het land van herkomst/het land van gewoonlijk verblijf op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek. Ik wens hierbij nogmaals te verwijzen naar de hierboven beschreven actuele situatie van de Roma in Kroatië en de recente inspanningen van de Kroatische overheid naar deze bevolkingsgroep toe. Dit gegeven volstaat aldus niet om bovenstaande vaststelling te doen ombuigen. Ik meen dat u zich niet zonder meer kan steunen op de erkenning als vluchteling van uw naaste familieleden in België teneinde een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

De rest van de door u neergelegde documenten zijn evenmin van die aard bovenstaande appreciatie te doen wijzigen. De identiteit van uw kinderen en het feit dat zij geboren zijn in Duitsland, staat hier immers niet ter discussie. Ook de door u in het kader van uw tweede verzoek aangehaalde identiteit en herkomst, zoals blijkt uit het door u neergelegde oud Joegoslavisch paspoort en uw Kroatische geboortakte, worden niet door mij betwist, net zomin als het feit dat uw oud Joegoslavisch paspoort was achtergebleven in Duitsland en door de Duitse autoriteiten recent terug aan u werd overgemaakt. Wat uw kinderen betreft, wijs ik u tevens op de mogelijkheid om via de geëigende procedure in Duitsland de door u gemaakte fouten bij hun geboorteregistratie te laten rechtzetten en/of gebruik te maken van de huidige Kroatische en/of Kosovaarse nationaliteitswetgeving om voor hen de Kroatische en/of Kosovaarse nationaliteit aan te vragen. Luidens uw verklaringen bezit uw partner en vader van uw kinderen immers over de Kosovaarse nationaliteit en zou hij net voor zijn recente repatriëring naar Kosovo een vaderschapserkenning hebben gedaan (CGVS, p. 8).

In hoofde van het verzoek van uw dochter O.A. (...) werd door de Commissaris-generaal eveneens besloten tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Haar vrees werd beoordeeld ten aanzien van Duitsland.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in een enig middel op de:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen¹, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van het gelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur".

Verzoekster geeft een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de inhoud van de materiële motiveringsplicht en aangaande de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming. In dit kader poneert zij op algemene wijze:

“In de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal van de verzoekende partij voordoen zijn deze zeker niet van dien aard om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten.”

Verzoekster betoogt:

“Verwerende partij verwijt verzoekende partij initieel niet de waarheid te hebben verteld over haar geboorteplaats en haar ware identiteitsgegevens.

Verzoekende partij ontkent dit niet. Zij heeft initieel inderdaad gelogen over haar identiteitsgegevens uit schrik voor een negatieve beslissing.

Echter, bij haar huidige asielaanvraag heeft verzoekende partij volledig open kaart gespeeld en verteld dat zij geboren is in Kroatië, er 12 jaar gewoond heeft, maar geen nationaliteit heeft.

Tevens dient te worden opgemerkt dat verwerende partij niet betwist dat verzoekende partij inderdaad geboren is in Kroatië, dat zij behoort tot de Rom etnie, en dat zij op heden niet over de Kroatische – noch een andere - nationaliteit beschikt.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij - gezien zij geboren is in Kroatië - de Kroatische nationaliteit zou kunnen aanvragen en haar vrees aldus ten aanzien van Kroatië dient te worden beoordeeld:

(...)

Verzoekende partij merkt eerstens op dat zij helemaal niet over de Kroatische nationaliteit beschikt, noch werd door verwerende partij enig onderzoek gevoerd of verzoekende partij wel zou kunnen terugkeren naar Kroatië, of zij akkoord zijn om verzoekende partij toe te laten op hun grondgebied, haar de nationaliteit toe te kennen en in welke omstandigheden zij als een persoon van de Rom-etnie terecht zal komen. Verzoekende partij heeft er al 30 jaar geen voet gezet, heeft geen enkele band of affiliatie met Kroatië en er kan van haar onmogelijk verwacht worden om zich zondermeer te vestigen in een voor haar vreemd land zonder een grondig onderzoek.

Verwerende partij zet in een theoretisch betoog uiteen dat verzoekende partij de Kroatische nationaliteit zou kunnen aanvragen, echter verzoekende partij legde een attest neer van de Kroatische ambassade die het tegendeel bewijst en stelt dat verzoekende partij niet over de Kroatische nationaliteit beschikt, ook de aanvraag van haar vader om de Kroatische nationaliteit te bekomen werd afgewezen. Het is dan ook niet ernstig om zich te verschuilen achter hypothesen dat verzoekende partij de nationaliteit zou kunnen bekomen en daaruit te concluderen dat verzoekende partij zich er zou kunnen vestigen en dat een onderzoek ten aanzien van Kroatië dient te gebeuren. Dit is niet ernstig.

Bovendien geeft verwerende partij zelf aan dat Roma in Kroatië nog steeds gediscrimineerd worden en zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden. Zij probeert dit echter te minimaliseren;

(...)

Verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik onderzocht of verzoekende partij weldegelijk naar Kroatië kan worden gestuurd, of zij er op een legale manier kan verblijven en/of zij en haar 6 kinderen er een menswaardig leven kunnen leiden, zonder gevaar voor discriminatie of onmenselijke en vernederende behandeling.

Tenslotte wenst verzoekende partij op te merken dat al haar familieleden in België erkend werden als vluchtelingen, om exact dezelfde redenen als deze die verzoekende partij heeft aangehaald.

Er is geen enkel verschoningsgrond waarom aan hen wel en aan verzoekende partij niet de vluchtelingenstatus zou worden toegekend.

(...)

Verzoekende partij meent dan ook dat verwerende partij op flagrante wijze het gelijkheidsbeginsel schendt.”

2.2. Verzoekster vraagt op grond van hetgeen voorafgaat in hoofddorde om de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht wordt gesteld dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.3. Uit de stukken van het dossier blijkt, en zulks wordt door verweerder niet betwist, dat verzoekster op heden niet over de Kroatische nationaliteit beschikt, dat zij geruime tijd in Duitsland heeft verbleven en dat zij in dit laatste land, zij het onder een valse identiteit, beschikt over een Duldung.

Verzoekster betoogt in het voorliggende verzoekschrift in dit kader onder meer dat (verscheidene van) haar familieleden in België zijn erkend als vluchteling, en dit om exact dezelfde redenen als deze die verzoekster aanhaalt.

Uit een lezing van de stukken van het dossier, en meer bepaald de verklaringen van verzoekster en haar vader, blijkt prima facie dat verzoekster zich inderdaad in een vergelijkbare positie bevindt als haar ouders en haar broer H. Zij verlieten Kroatië samen en op hetzelfde ogenblik en verzoeksters ouders en broer beschikken, dit net als verzoekster, blijkens de verklaringen van zowel verzoekster als haar vader niet over de Kroatische nationaliteit. Verweerder erkent in de bestreden beslissing in dit kader overigens uitdrukkelijk dat de Kroatische nationaliteit aan verzoeksters vader werd geweigerd. Verder blijkt uit de verklaringen van verzoeksters vader dat verzoeksters ouders, dit net als verzoekster maar zij het met het verschil dat verzoeksters Duldung werd uitgereikt op basis van valse identiteitsgegevens, in Duitsland beschikten over een Duldung.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande gemotiveerd:

“Wat betreft het vluchtelingenstatuut dat toegekend werd aan uw ouders en uw broer H. (...) moet in eerste instantie worden opgemerkt dat zij respectievelijk op 10 november 2009 en 7 februari 2014 hun verzoek om internationale bescherming indienden dat aanleiding gaf tot de erkenning als vluchteling. U uitte zich pas in het kader van uw tweede en huidig verzoek als zijnde een Roma afkomstig uit Kroatië. Bijgevolg wordt uw vrees nu pas voor de eerste keer ten aanzien van Kroatië beoordeeld. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal elk verzoek om internationale bescherming op individuele basis moet onderzoeken en hierbij rekening dient te houden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de feitelijke situatie in het land van herkomst/het land van gewoonlijk verblijf op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek. Ik wens hierbij nogmaals te verwijzen naar de hierboven beschreven actuele situatie van de Roma in Kroatië en de recente inspanningen van de Kroatische overheid naar deze bevolkingsgroep toe. Dit gegeven volstaat aldus niet om bovenstaande vaststelling te doen ombuigen. Ik meen dat u zich niet zonder meer kan steunen op de erkenning als vluchteling van uw naaste familieleden in België teneinde een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.”

Uit de inhoud van de bestreden beslissing en de stukken van het dossier kan echter vooreerst niet worden afgeleid op welke gronden de ouders en de broer van verzoekster werden, en nog steeds zijn, erkend als vluchteling. Het gegeven dat de ouders en de broer van verzoekster, die samen met verzoekster Kroatië verlieten en zich in een vergelijkbare positie bevinden, (nog steeds) erkend zijn als vluchteling lijkt te dezen voorts op zich onverenigbaar met de inhoud van de in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster opgenomen motieven.

Het is de Raad te dezen onmogelijk om een zicht te krijgen op de redenen waarom verzoekster, dit in tegenstelling met haar naaste familieleden met wie zij een vergelijkbaar profiel vertoont en die (nog steeds) internationale bescherming genieten, niet in aanmerking komt voor de toekenning van internationale bescherming.

Bijkomend kan in dit kader worden opgemerkt dat, in zoverre verzoeksters situatie in de bestreden beslissing ten aanzien van Kroatië wordt beoordeeld, waar verwezen wordt naar artikel 11 van de Kroatische nationaliteitswet, dit artikel slechts op algemene wijze bepaalt dat de hierin aangehaalde personen de Kroatische nationaliteit door naturalisatie kunnen bekomen. Aldus is het niet duidelijk of dergelijke personen automatisch worden genaturaliseerd, of en welke voorwaarden hiertoe voor het overige moeten zijn vervuld door de betrokken persoon en of en in welke mate verzoekster aan deze voorwaarden voldoet.

Met betrekking tot de beoordeling van verzoeksters situatie ten aanzien van Duitsland, dient verder te worden opgemerkt dat, gezien verweerder zelf aangeeft dat een Duldung geen verblijfsrecht of verblijfsstatus betreft, het niet duidelijk is of verzoekster op basis van deze Duldung al dan niet opnieuw zal worden toegelaten tot Duitsland. Dit geldt nog des te meer nu verweerder te dezen niet betwist dat deze Duldung aan verzoekster werd afgeleverd op basis van valse identiteitsgegevens en nu het onmogelijk is om in te schatten welke gevolgen zulks bij een terugkeer heeft op verzoeksters Duldungsstatus.

Gezien de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd."

Ook met betrekking tot de beoordeling van verzoeksters situatie ten aanzien van Duitsland, dient in dit kader te worden opgemerkt dat, gezien verweerder zelf aangeeft dat een *Duldung* geen verblijfsrecht of verblijfsstatus betreft, het niet duidelijk is of verzoekster op basis van deze *Duldung* al dan niet opnieuw zal worden toegelaten tot Duitsland. Dit geldt nog des te meer nu uit het dossier blijkt dat verzoekster werd ingeschreven op de *Duldung* van haar moeder die werd afgeleverd op basis van valse identiteitsgegevens en nu het onmogelijk is om in te schatten welke gevolgen zulks bij een terugkeer heeft op verzoeksters *Duldungsstatus*.

Gelet op de nauwe familiale band tussen verzoekster en haar moeder, op hun gezamenlijke verblijf en vergelijkbare situatie in Duitsland en op het gegeven dat verzoekster in Duitsland een *Duldung* bekwam op grond van de door haar moeder verstrekte, (valse) identiteitsgegevens en gelet op de inhoud van het voormelde vernietigingsarrest, gevelde ten aanzien van haar moeder, komt het gepast voor om, dit met het oog op een goede rechtsbedeling, ook de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 april 2020 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT